

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre 2 kor. Egészévre 8 kor.
Fél évre 4 „ Egyes szám ára 20 fillér

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Vérengzések.

A személy- és vagyonbiztonság, nem különben a közrend- és közcsend érdekében hatékony intézkedésre van szükség Petrozsényben, sőt a járásban is. Petrozsény község közönsége tudja, átérzi ezt s aztis hogy a községi szervezet keretében nem képes az elutasíthatatlan és a község anyagi képeségét meghaladó intézkedések fogantatásával, a folyton fokozódó bajt a község orvosolni.

Felhangzik a panasz lépten-nyomon s tehetetlenül kénytelen az előjáróság a botrányos, a felháborító állapot odiumát tűrni. Mondjuk ki nyíltan, hogy ok nélkül.

Fényes nappal a község központján, főforgalmi helyén nyilvánosan verekednek, késekkel, botokkal támadják egymást az emberek. Nincsen biztonságban a békés polgárok személye, élete ilyenkor. Többször történt, hogy mit sem sejtve békésen haladó polgárokat az utcán megkéselelték, kövel, vagy bottal bántalmaztak.

Különösen gyakoriak az ily esetek „fizetők”, vagyis minden hó 15-ét követő vasárnap, a midőn a bányamunkások egy-egy havi illetménye kiadatik. Ilyenkor nyüzsgő emberek sokasága özönli el különösen a főutczát s megtelnek az italmérő helyek.

Részeg suhanczok trágár dala s duhaj ordítása háborítja a csendet s a koreszmákban verekedők folytatják a dulakodást az utcán is.

Nem mulik el „fizetésnap” hajneresztő vé-

rengzések, nyilvános verekedések nélkül. Tudjuk jól, hogy elsősorban a községi helyhatóság feladatát képezi a belrendőrségi szolgálat ellátása iránti intézkedések fogantatása, ámde ez oly rendőri szervezet organizálását igényli, melynek költsége fölülmulja Petrozsény község anyagi erejét.

Három rendőre van a községnek s ezek közül egyet csaknem állandóan igénybe vesz a nyomozatok, letartóztatások alkalmával a csendőrség, vagy a községi s bírósági végrehajtásnál van elfoglalva; egy rendőr alig képes a bírósági kézbesítéseket eszközölni; egy pedig a berendelésekkel, puhatolásokkal s hivatszolgái teendőikkel van folyton elfoglalva s így a tulajdonképpeni rendőri teendők teljesítésére alkalmazott közegei nincsenek is a községnek.

Ennek a szomorú igazságnak ad kifejezést az előjáróság a járás főszolgabírájához betérjesztett jelentésében, előadván, hogy Petrozsényben igen gyakran, de különösen a fizetési napokon rakoncátlankodások, orditozások, sőt késelesek fordulnak elő, mi által nem csak a közcsend zavartatik, de az élethbiztonság is veszélyeztetve van. Bejelenti továbbá, hogy a község rendőri személyzete elégtelen, és egyáltalán a belrendőri szolgálatot, de különösen az italmérések felügyelete és ellenőrzése körüli teendőket nem teljesíthetik, miért is felkéri az előjáróság a járás főszolgabíráját, hogy addig is, míg a község a rendőri teendők ellátásáról intézkednék: zárórán túl az italmérőknek üzleteik nyitva tartására engedélyt ne adjon; a kávéosok, illetve italmérőknek tánczvigalmak tartására csak korlátolt számban, vagyis felváltva és ne egyszerre többnek adjon engedélyt s végre,

hogy intézkedjék, miszerint az itteni csendőrség a megfelelő létszámra kiegészítve általában, de különösen vasár-, ünnep- és fizetésnapokon a belrendőri teendőket lássa el.

Ideje, hogy valahára a hatóság célra vezető intézkedést tegyen arra nézve, miszerint a közrend és csend és a személybiztonság megóvása érdekében hatékony rendszabályok fogantatassanak.

Részünkről számtalanszor felszólaltunk ebben a fontos közügyben s reméljük, hogy a helyhatóság panaszos felszólalásának meg lesz a sikere.

Hazafias ünnep Petrozsényben.

A Cassinóban.

Mélyen átértett tudatával bir a petrozsényi cassino azon szép feladatnak, mely általában a cassinokra, de különösen az ittenire vár. Bizonyítékát adta ennek minden alkalommal s így a szabadságvivmányok emlékünnepe, márczius 15-én is, a midőn társasvaesorát rendezett, melyen az egyesület egyik legrégebbi tagja — Nagy Miklós — a következő ünnepi pohárköszöntőt mondotta:

„Márczius 15-ike, a magyar szabadság ujjaszületésének napja. Ezen a napon építette három százados örvény fölé a törvény szilárd hidját a szabadság.

Három száz esztendő!....

A mohácsi vész után azon kikötéssel választottuk Ferdinándot királyunkká, hogy megvédelmez a törökök pusztításai ellen és háromszáz évig tartó rabigába hajtottuk nyakunkat. A kinek megkellett volna védelmeznie, az lett zsarnokunkká. Kifosztottak mindenünkből, még becsületünkből is. Emlitsek-e neveket? Első Leopold, Basta, Bukow és Karaffa, nem elég-e? Kik vért írták nevüket történelmünk lapjaira. Magyarország

Klára néni pedig buzgón folytatta mai napi örvendetes tisztségét. Estig ki sem fogyott az üdvözlő beszédekből és határtalan örömök kifejezéséből.

Ezalatt rohant a sok eselődés fejvesztetten lépésről lépésre.

Egyik tállal, másik ezüst evőeszközzel a harmadik habos esipkés selyem ruhával karján, egymást hol véletlenül, hol szándékosan lökdösve, közbe-közbe léha, ledér megjegyzést tettek az érkező vendégekre.

De bár mennyi nyüzsgés, forgás és siketítő zaj, s baj volt a házban, a menyasszony kis fehér szobájába vonult vissza s izgatottan járt föl s alá.

Holnap lesz a nagy nap! Oh milyen boldognak érzi magát. Elemér az övé egészen, egészen az övé. Hogy fogja szeretni dédelgetni. Ellesi legtitkosabb gondolatját. Tanulmány tárgyává teszi gyöngéit és mindig úgy fog cselekedni, hogy semmi tetteben ne találjon gáncot.

Lelki szemei elé vonult mind az a sok, kellemesen eltöltött óra, a melyet együtt átéltek: Kirándulás, csónakázás, azután azután az a bizonyos majális.

Milyen véletlenül is jött minden. Apa sehogysem egyezett bele, hogy résztvegyenek, de anya keresztül vitte minden kieszelt fufanggal. Az a majális ha nem lett volna, ki tudja meddig habozik még Elemér; hisz oly bátorítalan volt!

De ily körülmények... Gyönyörű est... Szellő nem mozdult, a levegő telve balzsamos illattal... és az a bódító zene!...

Együtt járták a csárdást tüzesen... Hévvél, sokáig! Erzsike észre sem vette milyen fáradt, míg feje kábultan Elemér vállára hajlott. Elemér aztán leültette fáradt táncosnőjét, susogó lomboktól árnyalt padra,.....

Az érzelmek vihára tombolt keblükben, szívük lázasan vert. Tánczról hevülten, először némán ültek, kéz a kézben!... Ez a némaság nem sokáig tartott. Az ilju szevedélytől elragadva, eszokolni kezdte azt a bárszony puha kezét. Aztán nem bírva érzelmein uralkodni, gyönyörítisan magához ölelte az édes remegő leánykát...

— Erzsikém! — szólalt meg végre Elemér, — ha érzéseimet viszonzod, ha szeretsz igazán, mond meg leplezetlenül, és akkor egymásé lehettünk; nem választ el földi hatalom!

Erzsike igent bólintott szép szöke fürtöktől övezett fejével!...

Elemér mint kérő lépett fel pár nap mulva... A leánykérést csakhamar nyilvános eljegyzés követte.

Azóta Elemér minden héten kétszer-háromszor kirándult falun lakó szeretett jegyeséhez.

Az idő telik mulik. Ugy mult el a tavasz, nyár és ime eljött az őszi és eljött a várva várt nap is.

Erzsike az órára nézett. Négy óraker. minden pillanatban látható Elemér. Oh csak ez a várakozás ne volna. Folytonosan az ablakhoz fut, ki néz, aztán boszusan türelmetlenül elfordul. Majd a tükröbe néz, haját igazgatja, aztán felteszi magában, hogy nem néz ki az ablakon, hanem nyugodtan várakozik, mert hisz jönnie kell, — kell okvetlen.

És ime tényleg kopogtatnak az ajtón. Erzsike izgatottan az ajtóhoz rohan, reszketve kinyitja. Oh végtelen csalódás. Egy kis fiu sürgőnyt nyújt át. A leány gépiesen utána nyúl, nézi sokáig önfelédten: „Patay Erzsike” tisztán reá van írva.

„Petrozsény és vidéke” tárczája.

Borzalmas esküvő.

Patay Gábor — rendszerint csendes — nemesi kuriája, nyüzsgő hangyabolyhoz hasonlított.

Erzsike lakodalmát holnap ültek meg; de a vendégek már egy nappal előbb száz számra érkeztek.

Valahányszor hintó gördült be a nagy boltíves kapun, Klára néni — kit a mai napra „dames des honneurs”-nek léptettek elő, — izgalomtól kipirult, örömsugárzó areczczal, rezgő coaffürrel, — mely mindenképp felre csuszott, bár hogy igazgatták — rohant ki a tornácra s ugyanazon hanghordozással tartotta üdvözlő beszédét, a melyet már nettó ötvenszer ismételt: — „Hozta isten kedves szomszéd, — vagy rokon, a hogy a kötelek megkívánta — szerény hajlékunkba, igazán aggódtunk, hogy nem tisztelnek meg nagybecsű megjelenésükkel s mondhatom, nagyon fájlaltuk volna, ha drága Erzsikénk lakodalmán nélkülözölük kedves személyüket.”

A vendégek válasza nem mind hangzott egyformán; melynek lényegét kellő kutatás után abban leljük, hogy nem mind egyformán tanulták be.

No de ilyenkor az egészen mellékes, hogy ők miként vélekedtek a dolog felől. Az üdvözlő beszéd elhangzott és azzal tuszkolta is az érkezteket befelé. Odabent az örömanya és örömapa majd folytatja a vendégszeretet élő példáját, mely Patay Gábor házában so sem hiányzott.

már csak földrajzi forgalom lett, mely a valóságban egy darab Ázsiát jelképez; Auszriának gyarmata, vagyona értéktelen, értelmisége idegen. Még ősi vitézsége is el volt temetve. Mély tespedésbe volt süllyedve az egész eemzet, csak elfojtva tört ki néha a keblekből:

„Szomorú a magyar nota,
Háromszáz esztendő óta.”

Alkotmányunk a megfordított lengyel alkotmány volt, akármí üdvöset határoztak a rendek, a hatalom mindig azt válaszolta: „Nyepozvolin”. De egy más hatalom, mely erősebb a zsarnokság minden hadseregénél és ágyuinál, édesen mint méz s lágyabban a Zephír süttogásánál, zengett a magyarság fölébe: „Dalt, a szerelemről és Szabadságról” szeretni..... mindenk fölött a hazát és szabadságot. Dalolni kezdett: Besenyei, folytatta Fazekas, Kármán, Csokonai Vitéz Mihály, a két Kisfaludy, Berzsenyi, Kölesey, Katona, Bajza, Vörösmarty, Tompa és Petőfi.....!

S midőn 1848 március 15-én a hazaszeretet és szabadság lángjától hevülő fiatalság vezetése alatt a Múzeum lépcsőjénél összegyűlt tömeg előtt elhangzott a felhívás:

Talpra magyar, hí a haza
Itt az idő, most vagy soha!

Az egész nemzet mint egy ember rázza le háromszáz éves bilincseit, kardot kovácsolt belőle s az ég felé tartva zugta végig a hazán:

„A magyarok Istenére esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.”

S Europa népei estenden az égbe tekintve láthaták a „Hadak-utját” végig száguldani a daliás magyar huszárokat a szabadság, egyenlőség, és testvériség zászlait lobogtatva.

Nem csak a műhelyek, irodák, iskolák, de a templomok is üresen maradtak s a papok a harsztéren énekeltek:

„Credo in unum Deum”

ki győzelemre vezeti a szabadság zászlait.

E dicso napok emlékeztetést ünnepli a mai napon egész Magyarország: de valjon olyan fényvel és lelkesedéssel, mint azt egy szabad, független nemzet ünnepele?

Hisz' mi a Bastil bevételre egy háromszázados rabságból való felszabaduláshoz?

És mégis — soha sem fogom elfeledni azt a július 14. ét, melyet Párisban töltöttem.

Franciaország összes közhatalmai: Az elnök, miniszterek, bíróságok, katonaság együtt ünnepel a néppel, a közlekedés minímumra korlátozva, egész Páris az utcákon és köztereken e szavakkal üdvözlí egymást: „Vive la France, vive la République!” s Paris 125 templomában — melyek mindekének homlokzatán

ott diszeleg „Liberté Egalité, Fraternité” — hálaadó istenítiszteleteket tartanak. És nálunk? Budapesten a rendőség lovainak patkója gázolja össze a szabadságot és egyenlőséget éltető polgárokat.

De lesz még ünnep a világon! s hogy ez ünnepet méltóan ülhessük meg véssük szívünkbe s lelkesülten kiáltuk:

Éljen a magyar szabadság!!!

Hazafias érzület és törekvés képezték és képezik a „Cassinó” működésének irányát, mely ezen közhelyesséssel fogadott hazafias beszédben is kifejezést nyert.

A nemzeti ünnep epilógusa

Lapunk kerete nem engedte hogy a lélekemelő magasztos ünnepélyről egy számban referáljunk s így ez úttal tehetünk eleget azon kötelességünknek, hogy az ünnepély fényes sikere érdekében sokat és önzetelenül fáradozt tényezőkről, különösen is megemlékezzünk, pedig Vigh Nándor áll. isk. igazgatótanító, a ki a gymnáziumi növendékeket több szálamu négy hazafias énekre betanította s Fekete József áll. isk. tanító, a ki az ipartestület által rendezett ünnepen közreműködött nőférfi-éü vegyeskarokat betanította; megérdemlik a nyilvános elismerést.

LEVELEZÉS.

Lupény, 1901. március 18

Tekintetes Szerkesztő ur!

Bátor vagyok az alábbi cikik felvételére becses lapjában helyet kérni.

Igaz hogy f. év és hó 6-án Lupény községében a Mandl-féle vendéglő nagytermében zártkörű „Purim” táncestély rendeztetett a lupényi izraelita templom javára, de tévedésből a meghívókon a hitközség lett mint rendező kitüntetve, holott a „Purim” estélyt nem a hitközség, hanem csak egy néhány hitközségi tag rendezték. A meghívók kiigazítására annak idején, idő már nem lévén, ezuton tesszük jóvá hibánkat, (mely azt hiszem nem oly nagy), hogy a tisztelt közönség meggyőződhessék, miszerint a táncestélyt nem a hitközség rendezte.

A táncestély ugy erkölcsi, mint anyagi tekintetben igen sikerült volt. a tiszta jövedelem 41 korona 50 fillért tett ki.

Jelen voltak asszonyok: Brüdner Adolfné, Breier Adolfné, Csillag Gusztávné, Dávid Antalné, Grausam Józsefné, Gunczel Gusztávné, Grünbaum Adolfné, Hirsch Lázárné, Löwy Lázárné, Lieberman Lajosné, Lobstein Henrikné, Klein Jakabné, Mandl Hermanné, Salamon Ignáczné, Schwarz Mózesné, Weisz Ignáczné, Wagman Lipótné, Reingewürz Lipótné, és Florian Szabóné.

Korom sötét volt. Nagy eső cseppek hullottak. A kis virágos kert lécajtaja nyitva volt, azt a szél csapkodta ide-oda, ezáltal kellemetlen nyikorgást idézve elő. Erzsike reszketve sietett magányos szobájába.

Tudta, hogy egész éjjel szemeit kerülni fogja az álm, de ezt az álmatlanságot inkább elviseli, mint azt a sok zagyva beszédet.

Feje oly nehéz volt... Agyában a rémes gondolatok egymást üzték.

Türelmetlenül bontogatni kezdte hosszú szőke haját, könnyű pongyolát dobott magára és fáradtan a pamagra vetette magát. Sokáig feküdt ott nyitott szemmel a semmiségbe bámulva. Egyszer csak nesz üti meg füleit. Körül néz. Szíj meglepetésére előtte atyja állt.

Sápadtan, reszkető ajakkal, dult zavaros tekintettel meredt lányára.

Erzsike egész testében remegve felszökik!

— „Apa! — kiáltá! — talán Elemér...?!” Nem lányom — szakítá félbe Patay — Elemérről mit sem tudok. Más az én bajom, szörnyű nagy baj, ha jó kis szőfogaadó lányom volnál, kiszámíthatatlan veszedelemtől menthetél meg.”

— „En apa? szólj kérlek és a mi gyenge erőmtől kitelik, mindent meg teszek.”

— „Lányom! kedves Erzsikém, sokat ígérsz. A mit én kívánok az több mint gondolnád.”

Erzsike tétován, zavarodva néz apjára. Azután a kezéhez kap, azt csokolni kezdi.

— „Atyám nyugodj meg hát, ülj le ide mellém és mond meg mit kívánsz. Én nem rettenek vissza semmi áldozattól.”

Leányok: Brüdner Róza, Brüdner Pepka, Mandl Hermiuka, Csillag Róza, Csillag Teréz, Bredicsán Alexandrina, Sándor Lucreezia és Löwy Sarolta, a rendezőség nevében:

Szülszer Sándor,
izr. hitközségi jegyző.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Eljegyzés. Dr. Sáringer János, gymasiu-munk jeles tanára, társadalmi életünk közkedveltségü művelt tagja, eljegyezte: Pelger Gizella kisasszonyt, Pelger Mihály ág. ev. lelkész művelt, kedves és bájos leányát. Az ifjú jegyesek megköteendő szép frigyéhez szívből gratulálunk.

— Nyilvános köszönet. Március hó 15-én a „Pet-rozsényi és Járasi Ipartestület” fényesen sikerült nemzeti ünnepélyt rendezett. Ezen alkalomból szíves volt nagyságos Andreics János bányaigazgató ur a bányazenekar közreműködését megengedni s tekintetes Fekete József áll. tanító ur a női, férfi és vegyesénekkarokat betanítani, a miért a nevezett uraknak, valamint a szíves közreműködőknek hálás köszönetét nyilvánítja az ipartestület nevében:

Héjas József,
ip. test. titkár.

Joanovits János,
ip. test. elnök.

— Köszönet nyilvánítás. A folyó hó 3-án közki-vánatra rendezett jótékony czélú vig dalestély és táncvígálmó alkalmával fölül fizettek: Krausz Sándor, Petrilla 4 kor. Vassi János 3 kor. 40 fill. Váradi Vilmos 3 kor. Rotter József, Gajdosch Károly 2—2 kor. Nána Aurel Petrilla 1 kor. 80 fill. Czihovszki Ferencz 1 kor. Gadó János, Jakabi Rezső 80—80 fillér. Györke Ferencz, Opra János, Wágner Ferenczné, Gerber Frigyes, Campione Gyula 40—40 fill. melyért, nem különben a szíves közreműködőknek hálás köszönetét nyilvánítja: a rendező bizottság.

— Elgázolta a vonat f. hó 17-én este Gergely János bányamunkást, a ki ittas állapotban a pályatesten a távjelzőnél elbukott s ott elaludt és arra ébredt fel, midőn a Lupény felől beérkezett személyvonat gépke-reke a ballábát térdben levágta. A szerencsétlen ember jajveszékülésére a mozdonyvezető megállította a vonatot a sérültet elhelyezték egyik személykocsi-szakaszban, beszállították az állomáshoz s onnan a társulati kórházba, hol gondos gyógykezelés és ápolás alávetetett. A szerencsétlen ember allásbázárát teljesen elszelte a törzstől a gép kereké.

— Szép, tiszta arcbőr elérésére szolgál a „Lili-Crème,” mely zsirtalan, nappal használható. Bővebb olvasható a hirdetésben.

— Halld tehát lányom, — kezdé az apa reszkető hangon —, reneteg vesztésegeim voltak, egészen tönkre vagyok téve, anyád és testvéreid koldusbotra jutottak ezáltal. Egy menekülés volna, még pedig akképp, hogy a szomszéd gyáros kezességet vállalna értem egy feltétel alatt, ha te szerencsétlen gyermekem felesége akarnál lenni.

Erzsi agyvelőt rázó sikolylyal felelt.

— „Atyám, ezt követeled tőlem, — én tőlem?! Az életemet ontom szüleimért, de ez több, — ez több a legszégeylenetesebb halálnál!

— Nem-nem, ez nem való, nem lehet való” és zokogva hanyatlott hátra.

Azután eszmélni kezdett.

Az a csuf, az a borzalmas veres pofaszakállu gyáros, kivel soha szóba sem kívánt állni, az-az undorító ember, ki munkasait mint az igavonó állatot hajtja. Ki már két feleségetől elvált, mert azok nem kívántak minden emberi érzésből kivetközni és férjükhöz hasonlóan barmokká alácsenyodni... Mind ez villám gyorsan cikázott át agyán a szerencsétlen megkínzott leánynak. Ez nem lehet, hogy szeretett atyuskája ilyen iszonyu ajánlattal lépjen fel. Azután szemeit megtörli, körül néz, atyja még mindig ott áll mozdulatlanul. Két kezével szemeit takarva sír, zokog, versenyt leányával!

Aztán elfut hangon megszólalt.

„Erzsikém, legszebb napomnak tekintém a holnapi napot.

Tudtam, hogy két derék szerető szív egyesül és ime porba hullt minden reményem, mert nekem holnap vagy halni kell, avagy börtönbe vetnek.

Dehát honnan jöhet?
Budapest!.. Talán Elemér?... Oh! az nem lehet. Kezei bénultan hullanak alá. A sürgöny földre hull; nem meri felbontani.

No de mégis, mi lehet?

Felemeli. . . nézi, forgatja, azután egy erős elhatározással bontani kezdí.

Olvassa egyszer. . . kétszer. . . számtalanszor; „Csak reggel érkezem, szerető Eleméred.”

Szemei elhomályosulnak s előbb két könnyesepp hull a sürgönyre, aztán sürribben sürribben omlanak könyei, míg az ominozus papír kezében egészen átázik.

A nagy sirás után, valamivel könnyebb szívvel lement a nagy ebédlőbe, szülőinek és az egybegyűlt vendégeknek a kellemetlen esetet hírül adni. Oda lent mély sajnálkozásukat fejezték ki és egyben vitatni kezdték, hogy mi is tartotta vissza a szerelmes vőlegényt, és miért oly lakonikus rövidségű a sürgöny.

Vacsoránál, a menyasszony sáppadt arca és izgalomtól fénylő szemei okot adtak reá, hogy Elemért célzásként folyton emlegessék. Minden szó törként hatott szívébe és folyton aggasztó sejtelmek gyötörték.

Ott ült szótlanul helyén. Minden oly idegenül hatott reá. Nem tudta felfogni, hogy ez a sok ember mind az ő tiszteletére gyűlt egybe.

Ha legalább itt volna a szeretett lény. Nélküle oly hiányosnak, oly egyedül érezte magát.

Nem érdekelte a számtalan tósz, nem is értett belőle egy árva szót sem. Csak a midőn éljenezni kezdtek, ébredt fel álmadozásából, merengéséből. Nagy megkönyebbülést érzett, a mikor asztal bontás után látatlanul ki suhanhatott.

— **Véres verekedések** voltak f. hó 17-én nem csak Petrosényben, hanem Lupényben s Vulkánban is. Petrosény főutezáján még másnap is több helyen látható volt a kövezeten a megkéselt emberek vére. A Hubert-féle koresma előtt külterületi oláhok és székelyek késelték egymást s ha a 3 rendőrünk erőlyesen közbe nem lép bizonyára több ember életét kioltják.

— **Betörés Lupényban.** Ismeretlen tettesek f. hó 16-án éjjel az ablakon át behatoltak ifj. Dima János tüzletébe, de az éjjeli őr közledeére elmenekültek.

— **Mikor lesznek a képviselőválasztások?** Ez a kérdés egyre jobban izgatja a kedélyeket. Némelyek azt mondják, hogy őszkor; mások, a beavatottabbak szerint: már most júniusban. De oszlattassék fel a képviselőház bármikor, annyi már is kétségtelen, hogy ily nagyarányu, izgalmas képviselőválasztásunk rég nem volt, aminőnek ez mutatkozik. De az is bizonyos, hogy a »Budapest« pol. napilap, mint a multban, ezuttal is ki fogja venni bő részét a választási háborúból. Am a »Budapest« más tekintetben is folyton-folyvást azon igyekszik, hogy a magyar olvasóközönség páratlanul álló nagy rokonszenvét, amely negyedszázados pályafutásán állandóan kíséri, továbbra is meg tartsa s őregbítse. Tagadhatlanul megbízható, é'énk jól szerkeztett 48-as újság. Vezércikkeit legtöbbyire orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferencz a független-ségi párt elnöke. Hírei frissek, tárcarovata változatos folyvást két érdekfeszítő regényt közöl egyszerre. Vasárnaponkint pedig »Uj-Budapest« cím alatt humorisztikus mellékletet csatol a főlaphoz s e vicclap talány-megfjéltői közt, a jutalomkönyveken felül, még egy-egy jószív- sorsjegyet sorsol ki. Ha még tudjuk, hogy a »Budapest« minden rendes előfizetője minden újévkor egy diszes naptárt kap egészen ingyen, — ugy nemesodálkozunk rajta, hogy a »Budapest« a legolvasottabb és a legelterjedtebb napilapja hazánknak. — Előfizetési-árak: Egész évre 24 korona, félévre 12 korona, negyed évre 6 korona, egy hónapra 2 korona. Mutatványszámokat kívánatra bárki ingyen kaphat. A megrendelések, előfizetések a »Budapest« kiadóhivatalához, Budapest, IV Sarkantus-utca 3 sz. a. intézendők.

— **Kit választszunk?** Az ország mindinkább lázas izgatottságba jön, mert a választások ideje erősen közeledik, a választó polgárok már most töprengenek, hogy bizalmukkal kit tiszteljenek meg. Ki lesz az, — a ki boldogságukat elősegíti, a ki jókadvet és élede-dettséget biztosít. Pedig hát ez a töprengés fölösleges, mert a magyar bármilyen rendű és rangu is, akkor tesz egyedül helyesen, ha a Mátyás Diákot, az összes élclapok között a legjobbat és a legterjedelmesebbet választja. Egy jól megválasztott élclap többet ér száz savanyu és ígéretei meg nem tartó képviselőnél. A Mátyás Diák (melynek előfizetési ára negyedévre 3 korona) nem tagadja meg elveit. A Mátyás Diák (melyből bárki is ingyen és bérmentve kap mutatvány-számot) az ő választóinak igazán kedvében jár. A Ma-

tyás Diák (melynek kiadóhivatala Budapesten, Sarkantus-utca 3. sz. alatt van) minden héten beszél híveivel s a hova beszél, ott vidámság út tanyát. Az egész országban az legyen a jelszó: Válasszunk a Mátyás Diákot! Fizessünk elő a Mátyás Diákra!

— **Dalkör.** Örömmel értesültünk, hogy az ipartestület minden lehetőet elkövet, hogy a legtöbb oly sikerrel működött dalkarat állandósítsa, Megtenni szándékozik a lépéseket sürgösen, hogy vagy a régi „Zsilvölgyi-dalegylet“ harmoniumát vagy újat szerez be s alkalmas helyiségről gondoskodik. Kivánjuk, hogy sikere legyen törekvésüknek s legyen Petrosénynek állandó dalárdája.

NYILTTÉR*)

Köszönet nyilvánítás.

Mindazon számtalan jóbarát, rokon és ismerős, kik felejtethetlen drága jó feleség, anya, gyermek és testvérünk elhunytá fölötti megmérhetlen nagy fájdalomunkban részt vettek és a megdicsőült drága halottunk temetésén megjelentek, fogadják ezúton forró köszönetét a gyászoló:

Mandl és Wessztman
esaládnak.

Lupény, 1901. márczius hó 18-án.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Boldogult feleségem eltemettetése után Vassi Jánosné nevében a lónyai sirból Zádory Károly lapszerkesztő urnak irt nyit levelezőlapra vonatkozólag — miután eddig ezen piszkos hienának kiltétét kipuhatolnom nem sikerült; — addig is akárki legyen azon bizonyos — *legalávalóbb gasember — jellemtelen egyénnek nevesem, s redm névve nem létesőnek tekintem*; s vegye tudomásul az az illető, hogy drága boldogult s elfelejtetlen nöm emléke arra kötelez, hogy nevét okvetetlenül kipuhatoljam, de akkor majd én is ugy fogok vele elbánni, mint olyan egyénnel a kire ezen elnevezések ráférnek.

Vassi János
petrillai körjegyző.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelőseget a Szerk.

— „Börtön, vagy halál — kiáltá Erzsike — az nem lehet nem, nem, nem! Szűnj meg szeretni örült szerelemmel te megkínzott, agyon gyötört szív, tégy eleget kötelességnek.

Oh! bár csak éietemmel megválthatnálak, szerencsétlen atyám. De ez, ez nagy bér. Elemér! Elemér! — sikoltá a megkínzott — tanácsolj mit tegyek... No de nincs választás.

— Atyám — szolt tompán — meg teszek mindent, hisz itt nincs, nem lehet választás. Feláldozom magamat. Szegény, szegény Elemér!”

Oh borzasztó végzet — sohajtott megkönnyültlen Patay. Köszönöm lányom. Isten megfizeti azt a nagy lelki harczt, a mit, értem anyáéért és testvéreidért végig küzdöttél. Esküvöd azért holnap megvégbe, az irások rendben lesznek, csak völegényed változott! Elemért majd értesitem, hogy érzelmeid megválto.tak...”

Elérkezett az esküvő ideje. Erzsike halott halványan állott a nyoszolyó lányokközépett, kezében menyasszonyi csokra reszketett.

Tul a sarokban állott völegénye és sóvár szemekkel pislantott sáppadt menyasszonya felé, sokkal csunyább volt így kiöltözködve, mint más körülmények közt vadászéizmáiban lenni szokott.

Aztán megindult a menet. Erzsike vitték, vonszolták. A maga lábán már nem birt járni!...

Az oltár előtt térdre rogyott és bárgyun, bambán nézett a papra....

HIRDETÉSEK:

Szám 1739 --901.

Pályázati hirdetmény.

Az üresedésben levő **vulkáni segédjegyzői** állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883 évi I. t.-cz. 6 §-ban előirt képességüket igazoló okmányokkal s a kellő bizonylatokkal felszerelt folyamodványaikat folyó év **április hó 6-ig** annál is inkább adják be, mert az ez után érkező folyamodványok figyelmen kívül fognak hagyatni.

Javadalmazás a községekől évi 800 korona fizetés, 200 korona lakbér és 60 korona megálapított anyakönyvvezetői helyettesi tiszteletdíj.

A választás napját folyó év április hó 10-én reggeli 9 órára Vulkánba a jegyzői irodára tűzöm ki.

Petrosény, 1901. márczius hó 17-én.

Buda Károly
főszolgabíró.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém Petrosény és vidéke n. é. közönségének becses tudomására hozni, hogy

asztalos üzletemet

f. é. ápril 1-én Petrosényben, a Matyas-utczában lévő Warhanik-féle saját házamba helyezem át.

Midőn ennek szives tudomásul vételét tisztelettel kérem, tisztelettel jelzem, hogy mindennemű **butor- és épület-asztalos munkák** legpontosabb-legutányosabb s kifogásolhatlan elkészítésére vállalkozom.

Tisztelettel:
ÉDER OTTÓ.

Hirdetmény.

Tisztelettel tudomására hozom Petrosény és vidéke n. é. közönségének, hogy Petrosény főutezáján a piacztéren lévő Sajtos-féle házban

mészáros- és hentesüzletet

nyitottam s a legjobb minőségű **marha-, borju-, sertés-, juh- és bárány-hus** pontos és jutányos árak melletti kiszolgálásával igyekszem a mélyen tisztelt fogyasztóközönség bizalmát s nagybecsű pártolását kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel:
Groszek Viktor.

Butorraktár.

Van szerencsénk Petrosény és vidéke n. é. közönségének becses tudomására hozni, hogy

butoráru raktárunkat

Petrosény főutezáján Gross Hermann ur házában helyeztük el, hol mindennemű butorárak s lakásberendezési czikkek a legjobb minőségben és az igényeknek megfelelően a legelőnyösebb feltételek mellett dus választékban kaphatók.

Tisztelettel megjegyezzük, hogy butorraktárunk nem képez a főüzletünköl elkülönített külön üzletet.

Tisztelettel:
Weisz Testvérek.

Fogorvosi műterem.

Tiszteletteljesen jelentem, hogy a **Wagner E.** szálloda 3. számú szobájában naponként reggeli 9—12-ig és délután 2—5 óráig a fogtechnika körébe eső munkálatok és teendők végzését felelősség mellett elvállalom s ezen szakmákba vágó műtéteket a fogtechnika legjobbnak bizonyult vívmányai szerint teljesítem.

Petrozsény, 1901. márczius hó.

Kiváló tisztelettel:

Fröhlich V.

fogtechnikus Nagyszébenből.

Portland és román cement, stukatur-nád.

Tűzkár elleni
biztosítási
ügynökség.

Élet- és baleset
biztosítási
ügynökség.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek b. tudomására adni, hogy Petrozsénybe a fő-utcán lévő

festék- és vasáru

üzletünkben,

minden, a vas- szakmához tartozó árucikkek, *ecceitok*, mindennemű *fegyverek* *dusválasztékban* és *jutányos áron* szereshetők be

Tisztelettel:

Stern Adolf és Tsa.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Kitűző
borostyánkő olaj.
máz-festék.

4—42

Flobert-fegyver
és
töltvények.

Aszfalt fedél-lemez, melyhez kátrány nem szükséges.

A Balaton Halászati Részv.-Társ.
Siófok-on

szállít Siófokról különféle módon készült finoman pácolt heringfajta halakat 4 literes hordóban, vagy bádog dobozban két koronáért.

Rollmops göngyölt heringet

2 korona 40 fillérért utánvétellel.

5 hordó vagy bádogdobozon felüli vételnél 10% engedmény.

Továbbá:

fogast, kristály
kocsonyában

1/2 1. 2. 4. literes dobozban.

1,30, 2.—, 3.—, 5.— koronáért.

3—3

Termény-, lisztüzlet és
vegyeskereskedés.

Tiszteletteljesen tudomására hozom Petrozsény és vidéke nagyrészt közönségének, hogy a több mint egy évtized óta fenálló, **Steiner Vilmos-féle**

termény- és lisztüzletet

átvettem azt és a **vegyeskereskedést** Petrozsény főutcáján lévő **Steiner Vilmos-féle** házban az eddigi üzlethelyiségben folytatom s lőtörévésem leendő, hogy az itteni viszonyok között általánosan érzett szükséglet kielégítésére szolgáló ezen terményüzlet jó hírnevét ne csak fenartsam, hanem jutányos és jó áruk kiszolgálásával fokozzam. Közvetlenül a termelőktől szerzem be s így nagyban és kicsinyben jutányosan szolgálhatom ki buza, rozs, tengeri, árpa, zab és mindennemű **aradi lisztáruimat**.

Ezen felül vegyeskereskedésemet is bátorodom a n. é. közönség kegyes pártfogásába a legmélyebb tisztelettel ajánlani.

Szüszer Bernát.

Jobb és megbízhatóbb
gazdasági- és kerti-magvak

nem léteznek, mint a minöket

27 év óta szállít

MAUTHNER ÖDÖN

cs. és kir. udvari szállító magkereskedése

BUDAPESTEN

Irodák és raktárak: VII. Rottenbiller-utca 33. (Közüti villamos megállóhelye.)

Elárúsító helyiségek: VI. Andrassy-ut 23. (A m. kir. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kívánatra **ingyen és bérmentve** küldi.

5—10

Legelőbb beszerzési forrás jó óráknak 3 évi írásbeli jótállással.

Konrád János

óragyár és aranyáruk szállításiháza
BRÜX (Csehország)

ajánlja legszigorubb kezességű 15 év óta legjobb hírből álló gyártmányait.

Órák-, arany- és ezüstárúkból

A czég a cs. és kir. birodalmi sással van kitüntetve. Birtokosa arany és ezüst kiállítási érméknek, valamint ezekre menő írásbeli elismerő leveleknek. Az összes áruk a cs. kir. fémjelző hivataltól vannak felülvizsgálva és fémjelezve. Megnemfelelő becsesölve vagy kívánatra a pénz visszaszolgáltatva lesz; ennélfogva minden kockázatot ki van zárva.

Valódi ezüst remt. óra frt 5.80, duplafedelű frt 7.75, ó nickel remt. óra frt 3.75; ezüst női remt. óra frt 7.75; valódi 14 kar. arany női remt. óra frt 14.—, arany gyűrűk drbja frt 2.25.

Valódi ezüst panczél-lánczok cs. és kir. fémjelzéssel 30 cm, hosszú 15 gr. nehéz súlyú frt 1.20, 20 gr. súlyú frt 1.50, 30 gr. súlyú frt 2.20.

Fizetés fejében bármely országbeli levélbélyegek is elfogadhatók.

A szállítás utánvét vagy az összeg előleges beküldése ellenében történik.

Gazdagon illusztrált árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.
32—50.

Szép, tiszta, üde arczbört biztosít a
Lili-crème

(kéz és arczenőes) használása.

Higany és ólomvegyületeket, sem egyéb ártalmas alkatrészeket nem tartalmaz.

Nem zsíros, nappal is használható.

Az arczbört mindennemű kóros állapotát, mint májfolt, bőrhámlás, szeplő, pattanás, bőratka (mitesser) stb. biztosan megszünteti és gyökeresen gyógyítja.

Egy tégely ára 50 krajczár.

Lili-szappan ára 35 kr. Lili-hőlgypor (3 szín) 60 krajczár és 1 frt. készíti és szétküldi:

Dr. Hintz Gyógyszertára Kolozsvárt,

I. Mátyás Király tér 27-szám.

Kapható minden gyógyszerárban.

4—10

Butor eladás.

Szép házi butor jutányos árban eladó.

Megtekinthetők bármikor a tulajdonosnál:

Szüszer Bernátnál,
Steiner Vilmos-féle házban
a Főutcán.